

C A P U T VI.

VINDOBONAM, vel Favianam nunquam penitus interiisse, vel ad unam Venatorum domum Pirkhoff, nunc Berghoff, redactam esse, saltem per longius tempus, ostenditur contra Haselbachium, Lazio, & alios, ex brevi Chronico rerum VIENNAM maxime attinentium, usque ad Carolum Magnum, qui primos Marchiae Orientalis Comites instituit.

VINDOBONAM, dein FAVIANAM usque ad A. C. 488. perstitisse ex allatis hactenus didicimus: post ruinam vero, quam Romani intulerunt, restitutam perdurasse etiam reliquo tempore, usque ad HENRICUM JASOMIRGOTT ex brevi rerum hujatium Chronologia manifestum fiet.

Romanis ODOACRI jussu Anno 488. in Italiam deportatis FAVIANAM, sedesque alias incolis suis viduatas LONGOBARDI occuparunt, tenueruntque ad annum usque 568.

Sub his urbem nostram ad pristinum florem rediisse, antiquo magis noto, corrupto jam tamen VINDOBONÆ nomine, testatur JORNANDEZ, qui vixit circa Annum Christi 550. Pannoniam enim dicit: *Patriam ornata*

tam civitatibus plurimis, quarum prima SIRMIS, extrema VINDOMINA. Vide HANSIZIUM T. I. c. II. pag. 50.

Anno C. 568. Longobardi Italiam petentes has terras cedunt HUNN-AVARIBUS, belli sociis.

Anno C. 622. a VINDIS, tunc SLAVIS dici cœptis, HUNN-AVARES hic locorum in arctum coguntur; unde paulo mitiores facti sunt.

Anno C. 649. S. EMERAMUS ad convertendos Avares in Pannoniam descendere parat; sed THEODO I. Bavariæ Dux, iter dissuadet; non ob ferociam Avaram, sed propter terras, per priora cum Avaribus bella vastatas, & infestas feris vias. CALLES. T. II. Annal. Eccl. Germ. pag. 40.

Anno 698. S. RUPERTUS sub THEODONE II. Bavariæ Duce, consensa Ratisbonæ navi, in Pannonię inferiorem animarum causa descendit. Sub Pannonia inferiori hic intelligenda ea PANNONIÆ vel CARANTINIÆ pars, quæ DRAVO, ac SAVO vicina; hoc enim nomine significabatur eo tempore, quo Autores primi de S. RUPERTO scripsere. Unde MS. Rubeæ Vallis ab HENSCHENIO, & PAPEBROCHIO adductum recte ait: RUPERTUM Ratisbona Laureacum usque navi vectum, dein terrestri itinere, transcenso monte altissimo, Mons Durus (puta HARDBERG) appellato, Wandalis, seu potius Vinidis prædicasse. CALLESIUS T. II. Annal. Eccl. Germ. p. 122.

Notit. Vindob.

D

An-

Anno 737. LAUREACUM ab Avaribus evertitur.

Anno C. 783. S. VIRGILIUS Salisburgensis Episcopus animarum Deo adducendarum causa in Pannoniam descendisse dicitur: sed rectius tum de eo, tum de ejus discipulis id negat HANSIZIUS T. II. pag. 92. &c. CALLESIUS T. II. Annal. Eccl. Germ. p. 452. subdubit.

Quantumvis autem, nec S. RUPERTUS, nec S. VIRGILIUS Urbem nostram acceperint, sub S. VIRGILI tamen tempora VIENNÆ Ecclesia in memoriam S. RUPERTI constructa est. Testatur id communis sensus de templi hujus vetustate, & confirmat Poëta Rhytmicus, qui scripsit saeculo XIV. citatus apud LAZIUM Rer. Vienn. L. 2. c. 2. Nec aliud tempus assignari commode potest: hoc autem tempore non tam feri amplius Avares erant; ut non aliquid Christianæ Religio- nis inter suos admitterent; utpote CAROLUM Magnum metuentes, THASSILONI autem Bavariæ Duci faventes. Certe de duabus Ecclesiis urbis nostræ, jam prius ædi- ficatis post 20. annos mentionem reperies.

